

tych środków i wskazać bankowi inne przedsiębiorstwa, którym bank może udzielić kredytów na inwestycje zdecentralizowane pod podkład sum zablokowanych.

4. Jeżeli potrzeby przedsiębiorstwa w zakresie uzupełnienia niedoboru bądź wzrostu własnych środków obrotowych w granicach normatywu wyprzedzają w czasie wy gospodarowanie funduszu rozwoju przedsiębiorstwa, bank może udzielić przedsiębiorstwu kredytu podlegającego spłacie z wy gospodarowanego następnie funduszu rozwoju przedsiębiorstwa.

§ 14. Jeżeli w przedsiębiorstwie istnieje nadmiar środków obrotowych w ciągu roku, powodujący nieprawidłowe gromadzenie zapasów, prezydium właściwej rady narodowej z własnej inicjatywy lub na wniosek banku bądź wojewódzka jednostka nadtzędna (zjednoczenie, zarząd, wydział) nad przedsiębiorstwami z upoważnienia prezydium właściwej rady narodowej mogą zarządzić zablokowanie części środków obrotowych przedsiębiorstw na odrębnym oprocentowanym rachunku bankowym na ściśle określony czas, nie dłuższy jednak niż do końca roku.

§ 15. Wojewódzkiej jednostce nadrzędnej (zjednoczeniu, zarządowi, wydziałowi) nad przedsiębiorstwami przysługuje prawo redystrybucji części zysku pozostającej w dyspozycji przedsiębiorstw na inwestycje zdecentralizowane, za zgodą

prezydium rady narodowej, któremu podporządkowane jest przedsiębiorstwo — według przepisów wydanych zgodnie z § 16.

V. Przepisy końcowe.

§ 16. Minister Finansów określi szczegółowe zasady i tryb rozliczeń przedsiębiorstw z budżetami terenowymi oraz w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami szczegółowe zasady i tryb dokonywania odpisów na fundusz rezerwowi, rozwoju i inwestycyjny.

§ 17. W odniesieniu do przedsiębiorstw objętych niniejszą uchwałą traci moc uchwała nr 102 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1955 r. w sprawie rozliczeń z budżetem centralnym i budżetami terenowymi z tytułu zysków i strat oraz środków obrotowych (Monitor Polski Nr 21, poz. 205) oraz te przepisy uchwały Rady Ministrów z dnia 6 września 1950 r. w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego państwowych przedsiębiorstw podlegających władzom terenowym (Monitor Polski Nr A-102, poz. 1284), które są sprzeczne z niniejszą uchwałą.

§ 18. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały nr 150 Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1959 r. (poz. 192).

TABELA WPLAT Z ZYSKU DO BUDŻETU

Rentowność w procentach (stosunek wyniku bilansowego do kosztu własnego sprzedaży ogółem *)				% wpląt z zysku do budżetu
od	0	do	2%	10%
od	2%	do	4%	15%
od	4%	do	6%	25%
od	6%	do	9%	35%
od	9%	do	12%	40%
od	12%	do	15%	45%
od	15%	do	18%	50%
od	18%	do	21%	55%
		powyżej	21%	60%

*) Przez koszt własny sprzedaży ogółem rozumie się koszt własny sprzedanej produkcji podstawowej, pomocniczej, usług i materiałów.

193

UCHWAŁA Nr 152 RADY MINISTRÓW

z dnia 13 kwietnia 1959 r.

w sprawie prowadzenia sprzedaży akwizycyjnej przez jednostki gospodarki uspołecznionej.

W celu unormowania zasad i trybu sprzedaży akwizycyjnej Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uspołecznione przedsiębiorstwa produkcyjne oraz handlowe w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach mogą prowadzić sprzedaż akwizycyjną, jako uzupełniającą formę sprzedaży, z zachowaniem przepisów normujących obrót towarowy.

2. Sprzedaż akwizycyjną w rozumieniu niniejszej uchwały jest sprzedaż dokonywana przez przedsiębiorstwo za pośrednictwem lub przy udziale przedstawiciela, zwanego dalej „akwizytorem”.

§ 2. 1. W drodze akwizycji mogą być sprzedawane towary uspołecznionym jednostkom handlu detalicznego oraz

konsumentom zbiorowym i indywidualnym, a w uzasadnionych przypadkach — również uspołecznionym zakładom produkcyjnym.

2. Przedmiotem sprzedaży akwizycyjnej mogą być w zasadzie towary przeznaczone na zaopatrzenie rynku, a w razie konieczności również artykuły zaopatrzeniowe i inwestycyjne.

§ 3. Sprzedaż akwizycyjna może być prowadzona, gdy uzasadniona jest potrzebami gospodarczymi, a w szczególności:

1) w razie braku zamówień lub odmowy odbioru towaru ze strony przedsiębiorstw handlu uspołecznionego przy równoczesnym istnieniu możliwości sprzedaży tego rodzaju towaru na rynku;

2) w celu rozpowszechnienia sprzedaży nowo produkowanych artykułów, które nie przyjęły się jeszcze na rynku.

§ 4. Nie mogą być sprzedawane w drodze akwizycji:

- 1) artykuły centralnie rozdzielane oraz artykuły, których sprzedaż jest zrejonizowana na podstawie uchwały nr 95 Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1958 r. w sprawie zasad współpracy między uspołecznionym handlem i przemysłem (Monitor Polski Nr 33, poz. 189); zakaz ten nie dotyczy towarów pozostałych po uwzględnieniu zamówień uprawnionych odbiorców;
- 2) artykuły, które nie pokrywają w pełni potrzeb rynku;
- 3) artykuły sprzedawane w specjalnym trybie.

§ 5. Decyzje o potrzebie wprowadzenia i zaniechania sprzedaży akwizycyjnej podejmują zainteresowani ministrowie i kierownicy urzędów centralnych ustalając jednocześnie grupy towarowe, które mogą być objęte akwizycją, oraz wytyczne, na podstawie których podległe jednostki gospodarki uspołecznionej ustalają szczegółową listę artykułów objętych sprzedażą akwizycyjną.

§ 6. 1. Akwizytorem powinien być pracownik przedsiębiorstwa, z którym została zawarta odpowiednia umowa o sprzedaż akwizycyjną. Akwizytor w czasie trwania umowy nie może w zasadzie wykonywać innych czynności w tym przedsiębiorstwie.

2. Umowa o akwizycję może być ponadto zawarta z jednostką gospodarki uspołecznionej, której podstawowym zadaniem jest świadczenie usług w zakresie sprzedaży akwizycyjnej.

3. W uzasadnionych przypadkach, szczególnie gdy zatrudnienie akwizytora stałego nie byłoby celowe, umowa o akwizycję może być zawarta z osobą fizyczną, posiadającą uprawnienia do prowadzenia czynności handlowych.

§ 7. 1. Akwizytorzy, wymienieni w § 6 ust. 1 i 3, obowiązyani są czynności swe wykonywać osobiście.

2. Akwizytorzy, o których mowa w ust. 1, mogą prowadzić działalność akwizycyjną na rzecz innego zlecniodawcy tylko za zgodą przedsiębiorstwa, które ich zatrudnia.

§ 8. Do obowiązków akwizytora w szczególności należy:

- 1) zbieranie zamówień w imieniu przedsiębiorstwa-zlecniodawcy na dostawę towarów;
- 2) zawieranie umów na dostawę towarów w imieniu i na rzecz przedsiębiorstwa-zlecniodawcy w granicach udzielonego pełnomocnictwa;
- 3) prowadzenie w przypadkach uzasadnionych i po obowiązujących cenach bezpośredniej sprzedaży połączonej z zainkasowaniem należności, za zabezpieczeniem przez akwizytora, o którym mowa w § 6 ust. 3, powierzonych do sprzedaży towarów lub ich równowartości;
- 4) przyjmowanie zawiadomień o wadach towarów, postawienie towaru do dyspozycji oraz innych podobnych oświadczeń, odnoszących się do wykonania umów;
- 5) informowanie odbiorców o właściwościach sprzedawanego towaru;
- 6) przekazywanie przedsiębiorstwu uwag i spostrzeżeń o potrzebach rynku.

§ 9. 1. Wynagrodzenie akwizytora, będącego pracownikiem przedsiębiorstwa, składa się z części stałej, wynikającej z zaszerogowania pracownika zbytu lub sprzedaży, oraz z prowizji obliczanej od ogólnej wartości uregulowanych rachunków za towar sprzedany w wyniku jego działalności.

2. Prowizja może być ustalana do wysokości 1/4, a w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach do wysokości 1/2 marży hurtowej, pozostałej po uwzględnieniu różnic budżetowych.

3. W jednostkach gospodarki uspołecznionej o dwustopniowej strukturze organizacyjnej prowizję w granicach do 1/4 marży hurtowej ustala przedsiębiorstwo, a w granicach do 1/2 marży hurtowej zatwierdza centralny zarząd, zjednoczenie lub ich odpowiednik. W jednostkach gospodarki uspołecznionej o trzystopniowej strukturze organizacyjnej prowizję w granicach do 1/4 marży hurtowej zatwierdza jednostka nadrzędna nad jednostką prowadzącą sprzedaż akwizycyjną, a w granicach do 1/2 marży hurtowej centralny zarząd, zjednoczenie lub ich odpowiednik.

§ 10. 1. Akwizytorzy, o których mowa w § 6 ust. 2 i 3 pobierają wynagrodzenie w formie prowizji obliczanej od ogólnej wartości zrealizowanych rachunków za towar, sprzedany w wyniku ich działalności.

2. Prowizja może być ustalana do wysokości 1/2, a w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach do wysokości 3/4 marży hurtowej, pozostałej po uwzględnieniu różnic budżetowych.

3. W jednostkach gospodarki uspołecznionej o dwustopniowej strukturze organizacyjnej prowizję w granicach do 1/2 marży hurtowej ustala przedsiębiorstwo, a w granicach do 3/4 marży hurtowej centralny zarząd, zjednoczenie lub ich odpowiednik. W jednostkach gospodarki uspołecznionej o trzystopniowej strukturze organizacyjnej prowizję w granicach do 1/2 marży hurtowej zatwierdza jednostka nadrzędna nad jednostką prowadzącą sprzedaż akwizycyjną, a w granicach do 3/4 marży hurtowej centralny zarząd, zjednoczenie lub ich odpowiednik.

§ 11. Przy sprzedaży akwizycyjnej artykułów, dla których marża hurtowa nie jest ustalana, dla określenia wynagrodzenia akwizytora przyjmuje się marżę hurtową artykułów o zbliżonym przeznaczeniu i cenie.

§ 12. 1. Wynagrodzenie stałe akwizytora w jednostkach handlu uspołecznionego wypłacane jest z funduszu płac. Wynagrodzenie prowizyjne akwizytorów, o których mowa w § 6 ust. 1 i 3, powinno znaleźć pokrycie w części funduszu przeznaczanego na dokonywanie przecen towarów w przedsiębiorstwie. O kwoty przewidziane na wynagrodzenie prowizyjne podwyższa się fundusz płac przed jego zarejestrowaniem na dany kwartał we właściwym oddziale Narodowego Banku Polskiego.

2. Wynagrodzenie stałe akwizytora w innych jednostkach gospodarki uspołecznionej wypłacane jest z funduszu płac. Wynagrodzenie prowizyjne akwizytorów, o których mowa w § 6 ust. 1 i 3, powinno znaleźć pokrycie w środkach obrotowych przedsiębiorstwa. O kwoty przewidziane na wynagrodzenie prowizyjne podwyższa się fundusz płac przed jego zarejestrowaniem na dany kwartał we właściwym oddziale Narodowego Banku Polskiego.

§ 13. Umowy zawarte z akwizytorami przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały powinny być dostosowane do jej przepisów bądź wypowiedziane.

§ 14. 1. Zainteresowani ministrowie oraz kierownicy urzędów centralnych wydadzą przepisy regulujące szczegółowo tryb i zasady prowadzenia sprzedaży akwizycyjnej.

2. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym wydanie analogicznych przepisów.

§ 15. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz